

han stemplede som Rengøringskoner, hvis de fik denne Forpligtelse, som de kunne faa, hvis denne Ændring vedtages. Nej, saaledes skal man ikke se paa denne Sag. Det er dog en Kendsgering, at en Amtmand, en Herredsfoged selv maa sørge for Renholdelse af deres Lokaler, ogsaa de offentlige Lokaler, de benytte; de faa en Kontorholdsgodtgørelse, og den indeholder altsaa i sig Midler til Lokalernes Renholdelse. Men kunne en Amtmand og en Herredsfoged være bekendte at modtage et Bidrag af det offentlige for selv at sørge for, at deres Lokaler holdes rene, synes jeg, det er honnet Ambition af de Herrer Lærere, hvis de følte sig brøstholdne og fornærmede over, at de skulle staa paa lige Fod med en Amtmand og en Herredsfoged. Man kan overdrive Følelsen af sin egen Værdighed, og derfor mener jeg, at her er man ikke gaaet for vidt. Derimod gik man for vidt, da man i sin Tid vedtog Tuberkuloseloven, idet man da uden videre overdrog Kommunerne efter den nævnte Lov at sørge for Skolelokalernes Renholdelse. Det kan være et Spørgsmaal, om det er rigtigt, at Førstelæreren skal føre Tilsyn med og lade foretage Renholdelse af Andenlæreren og andres Lokaler, det kan man tage under nærmere Overvejelse. Efter den gamle Ordning tror jeg, det var saaledes, at hver Lærer, enten han var Førstelærer eller Andenlærer, maatte sørge for Renholdelsen af sine egne Lokaler, men ydes der ham en rimelig Betaling, synes jeg ikke, der er noget i Vejen for, at man stiller en Skolelærer i dette Forhold paa lige Fod med mange andre Embedsmænd, der i Rang staa adskilligt over Skolelærerne.

Hvad nu Spørgsmaalet om Forholdet til København angaar, saa kom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i Gaar ind paa et af sine Yndlings-temaer. Det er en af hans Kæpheste at beklage sig over, hvor skammeligt København bliver behandlet af Folketinget, og det ærede Medlem gav denne sin Harme Udslag i et af de kraftigste Udtryk, som det ærede Medlem kan benytte sig af, idet han sagde: Nu have vi her et Lovforslag, som er en ren og skær Agrarlov. Han ved, at Haarene rejse sig paa enhver ægte, god Københavner, naar han nævner Ordet Agrarlov, og derfor har han rigtig villet hidse København og Byerne op imod dette Forslag, som det nu foreligger fra Flertallets Side med Tilslutning af Regeringen, ved at sige, at det er et Agrarforslag. Kan man tænke sig noget for-

skrækkeligere? Og derfor bruger det ærede Medlem det Udtryk.

Dog maa jeg føle mig smigret over, at det ærede Medlem sagde, at jeg var konsekvent. Hansyntes nok, mit Standpunkt var uretfærdigt, men konsekvent var jeg. Det er altid en Ros fra det ærede Medlems Side, selv om den kun er ringe. Men jeg har fremdeles den Opfattelse, at København ingen Grund har til at beklage sig eller at anse sig for skammelig forurettet fra Lovgivningsmagts Side. Er der nogen Kommune i Kongeriget Danmark, som nyder godt af Lovgivningsmagten, er det sandelig København. Og her, hvor vi ere inde paa at lovgive om Skolevæsenet udenfor København, har København i og for sig ikke nogen Berettigelse til at sige, at den ogsaa vil have Penge til sit Skolevæsen, som ikke reformeres ved dette Lovforslag. Københavns Skolevæsen har sin egen Lovgivning og har haft den i mange Aar, og naar vi en Gang komme til at lovgive om Københavns Skolevæsen, er Tiden til at tale om, hvilke Krav Københavns Kommune kan stille til Statskassen.

Det ærede Medlem vil her hidse By og Land op imod hinanden. Han ved, at Socialdemokraterne helst ville være et Byparti med Front mod Landbefolkningen. Jeg synes ikke, der er Grund til det i dette Forhold eller til at bruge mange Eksempler for at vise, hvor uberettiget og hensynsløst man her handler overfor Købstæderne. Jeg skal nævne et af det ærede Medlems Eksempler. Han sagde: Her tager man 20,000 Kr. fra Overlærerne i Købstæderne til Fordel for Skolelærerne paa Landet. Naar nu det ærede Medlem kommer ud og holder et saadant Foredrag, hvad enten det er i Rømersgade eller paa et Lærermøde, vil man studse over en saadan Ubarmhertighed fra dette Tings Side, som det vilde være at tage 20,000 Kr. fra Overlærerne. Jeg maa trøste det ærede Medlem med, at det er 20,000 Kr., som Overlærerne ikke have og aldrig have haft. Det var kun noget, som ganske vist i Ministerens Forslag var stillet dem i Udsigt.

Hvordan er nemlig Forholdet med Hensyn til, hvad der bydes Overlærerne? Forholdet er det, at i dette Øjeblik have Overlærerne en meget ringere Løn end den, som her tilbydes dem. I November 1906, for omtrent 2 Aar siden, indsendte Købstadlærerforeningen et Forslag til Lønning af Købstadlærere og Overlærere. Købstadlærerne forlangte da selv kun, at laveste Løn for en Overlærer skulde være